

[Wilhelm.]

mænd. Det er det udtryk, nogle af vidnerne har benyttet i deres beskrivelse. Der affyres flere skarpe skud i et tæt befolket lokale.

Jeg synes, denne fremstilling forklarer den optræden, som de involverede personer lagde for dagen, som simpel nødværge, som vi alle formodentlig ville have gjort os skyldig i, om man kan bruge det udtryk, i en tilsvarende situation. Man kan vel også sige, at den fremtræden fra uropatruljens side næppe ville have været sådan, hvis en tilsvarende anholdelse skulle finde sted i Gentofte eller sådan et sted.

Denne beskrivelse indicerer meget klart, for det første at skyderegulativet er overtrådt, for det andet at der er helt klare urigtigheder i politidirektørens beskrivelse. Bjælken, der omtales, findes ikke, antallet af skud er i hvert fald forkert, og den betjent, som skulle have været slået ned flere gange og været bevidstløs, og som det skulle have sortnet for øjnene af flere gange, var frisk nok til at være en af dem, der slæbte af med anholdte.

Derfor mener jeg, det er vigtigt at give ministeren lejlighed til at korrigere sin i sidste uge totale accept af politidirektørens redegørelse.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er korrekt, at jeg i spørgetiden i sidste uge, nemlig den 19. maj, havde lejlighed til at redegøre for mit syn på den episode, som fandt sted på Christiania den 15. maj. Det er også rigtigt, at jeg gav udtryk for, at der efter min opfattelse ikke var grundlag for at kritisere politiets handlinger.

Jeg har også noteret mig, at i tiden derefter har en række personer, hvoraf nogle er nævnt i den skriftlige begrundelse og nu også i den mundtlige begrundelse for spørgsmålet, har følt sig kaldet til at tilkendegive deres opfattelse og vurdering af sagen. Det har jeg noteret mig, men min vurdering er fortsat, at politiet optrådte korrekt.

Wilhelm (VS):

Den række personer, ministeren taler om, er altså tilstedeværende vidner, og de forklaringer, de har givet dels til disse medarbejdere ved kriminalistisk institut, jeg omtalte, dels i hvert fald til to dagblade, nemlig Information og Politiken, hævdes i disse

blade i det mindste — jeg kan jo ikke vide det — også at være givet til politiet, efter at politiet har afsendt sin redegørelse. Jeg synes, det er til det yderste beklageligt, hvis ministeren vil opretholde det synspunkt, at politiets redegørelse er tilstrækkelig, og at han på det grundlag mener, at politiet har handlet helt korrekt.

Jeg vil godt understrege, at mit ærinde her ikke er at få hængt en eller anden muligvis meget ung politimand ud. Jeg kan godt forstå, at disse folk også kan være gejlet op. Vi har før set, at gale mennesker har lavet mordbrand i Christiania, hvor 8 mennesker derude var i livsfare, og jeg mener ikke, at det er de folk, der laver den slags ting, som er ansvarlige, det er den politiske hetz herindefra, som er ansvarlig for den slags hændelser. Men det, der gør denne sag væsentlig, er, at hvis jeg kender forretningsgangen rigtigt, så er det jo ikke op til ministeren eller nogen helt tredje person at sørge for, at denne sag bliver oplyst, f. eks. ved at en domstol prøver politiets optræden. Den slags sager må rejses på den sædvanlige måde. Men enhver ved jo, at når ministeren her giver udtryk for sit syn på sin egen holdning til det, så er det ikke en tilfældig danskernes syn på tingene, så er det den øverste politiske og administrative myndighed over landets politivæsen, der siger sådan. Det vil selvfølgelig i sig selv være om ikke en total så en meget stærk hindring for, at statsadvokat eller rigsadvokat, eller i hvis hænder det nu er, kan beslutte sig til i praksis at få undersøgt den sag ved at rejse en tiltale i givet fald mod betjenten, så han kan blive rensat, eller det kan blive opklaret.

Jeg synes altså, at ministeren med denne stædige fastholden af trods vidneudsagnene, at det, der er sket, er korrekt, og at han ikke ønsker nogen undersøgelse, direkte forhindrer en undersøgelse. Det synes jeg ingen kan være tjent med.

Justitsministeren (Orla Møller):

Vi kan naturligvis diskutere meget længe, hvad der er vidneudsagn i denne sag. Jeg føler mig overbevist om, at de rapporter, jeg har gennemset omkring denne sag, er i overensstemmelse med sandheden, og derfor er der intet at føje til. Der bliver ikke den undersøgelse, som hr. Wilhelm efterlyser.